

ژسوس مقابل بزرگ‌ترین نام پرتغال ایستاد

آخرین نبرد رونالدو؟

فوتبال جهان

زوبیمندی در ادادار رئال

نام مارتین زوبیمندی بار دیگر به‌عنوان یکی از گزینه‌های رئال مادرید برای تقویت خط میانی مطرح شده است. طبق ادعای میکل سرانو، یکی از سناریوهای احتمالی برای انتقال این هافبک اسپانیایی در پنجره زمستانی، قرارداد قرضی همراه با بند خرید اختیاری است. رئال مادرید همچنان به دنبال تقویت پست هافبک دفاعی است و این فرمول می‌تواند به باشگاه اجازه دهد عملکرد زوبیمندی را پیش از تصمیم نهایی درباره خرید دائمی ارزیابی کند. با این حال، هنوز توافق میان طرفین وجود ندارد و موضع آرسنال نیز روشن نیست. برخی گزارش‌ها از تمایل نداشتن باشگاه انگلیسی به فروش بازیکن در ژانویه حکایت دارند. بنابراین، احتمال انتقال زوبیمندی به مادرید فعلاً در حد یک گزینه نقل‌وانتقالاتی مطرح است و شرایط بازیکن و آرسنال در ماه‌های آینده نقش تعیین‌کننده‌ای در سرنوشت این شایعه خواهد داشت.

گروس، مرد ماه لیگ برتر

باسکال گروس، هافبک ۳۵ ساله برایتون، به‌عنوان بهترین بازیکن ماه سپتامبر لیگ برتر انگلیس انتخاب شد. گروس در سه مسابقه این ماه برای تیمش دو گل به ثمر رساند و سه پاس گل داد تا مستقیماً روی پنج گل تأثیر داشته باشد. مهم‌ترین نمایش او در د پیروز ۵ بر صفر برایتون مقابل کاونتری رقم خورد؛ جایی که یک گل از روی نقطه پنالتی زد و دو پاس گل ثبت کرد. این نخستین بار است که گروس در دوران حرفه‌ای خود جایزه بهترین بازیکن ماه لیگ برتر را به دست می‌آورد. او همچنین با ۳۵ سال و سه ماه سن، در جمع مسن‌ترین بازیکنانی قرار گرفت که موفق به کسب این جایزه شده‌اند. گروس که سال‌ها یکی از مهره‌های باتجربه لیگ برتر بوده، در سپتامبر با نقش آفرینی مستقیم در پنج گل، شروعی چشمگیر در فصل جدید داشت.

رسوایی مالی در اردوی فرانسه

پرونده‌ای جنجالی پیرامون محمد سنه‌داجی، رئیس سابق بخش امنیت تیم ملی فرانسه، فوتبال این کشور را تحت تأثیر قرار داده است. به گزارش رسانه‌های فرانسوی، سنه‌داجی با اتهام‌هایی از جمله دریافت غیرقانونی اموال عمومی، رشوه، فساد مالی، اعمال نفوذ و پوشش‌دهی مرتبط با فرار مالیاتی روبرو شده است. دادگاه با رعایت اصل برائت، برای او وثیقه ۸۰ هزار یوروبی تعیین کرده و سنه‌داجی را بازداشت کرد. مدیران فعلی و سابق فوتبال و فعالیت در حوزه ورزش را ممنوع کرده است. تحقیقات همچنین درباره پرداخت‌های بازیکنان تیم ملی به سنه‌داجی ادامه دارد. کیلیان امپابه در مجموع ۱۸۰ هزار و ۳۰۰ یورو در اختیار او قرار داده بود؛ با این حال، امپابه متهم پرونده نیست. سنه‌داجی بیش از دو دهه در کنار تیم ملی فرانسه فعالیت داشت و حتی در سال ۲۰۲۶ با درخواست امپابه در عکس رسمی تیم حضور پیدا کرد.

سیتی رسماً اعتراض کرد

منچستر سیتی اعتراض رسمی خود به رأی کمیسیون مستقل لیگ برتر در پرونده مالی این باشگاه را ثبت کرد. سیتی در بیانیه‌ای اعلام کرد رأی صادرشده از نظر مادی، حقوقی و ماهوی دارای خطاهای جدی است و باشگاه خود را در برابر اتهامات مطرح شده بی‌گناه می‌داند. این درخواست تجدیدنظر در حالی ثبت شده که سیتی تا دوم اکتبر برای اعتراض فرصت داشت. پرونده به اتهامات متعدد مربوط به رعایت قوانین مالی لیگ برتر مربوط می‌شود و باشگاه طی سال‌های گذشته تمامی اتهامات را رد کرده است. پس از ثبت اعتراض، یک هیأت تجدیدنظر مستقل تشکیل خواهد شد تا رأی کمیسیون را بررسی کند و امکان تأیید، رد یا اصلاح آن وجود دارد. در همین حال، کمیسیون مربوطه در روندی جداگانه درباره مجازات احتمالی باشگاه تصمیم خواهد گرفت. سیتی اعلام کرده تا پایان روند حقوقی، درباره جزئیات پرونده اظهارنظر محدودی خواهد داشت.

خشم فن دایک از هلند

ویرجیل فن دایک، کاپیتان تیم ملی هلند، از عملکرد تیمش در نیمه نخست دیدار مقابل یونان به شدت انتقاد کرد. هلند در شرایطی توانست در نیمه دوم شکست ۲ بر صفر را جبران کند که به گفته فن دایک، تیم در ۴۵ دقیقه نخست تقریباً در تمامی جنبه‌ها مشکل داشت. بازیکنان هلند در نبردهای تن‌به‌تن موفق نبودند، توپ‌های دوم را دریافت دادند و در زمان بازیسازی از مرکز زمین نیز بارها توپ را لو دادند. فن دایک تأکید کرد تغییرات سرمربی در بین دو نیمه شرایط را بهتر کرد، اما اجرای برنامه در زمین وظیفه بازیکنان بود. او گفت هلند در نیمه دوم اجازه خلق موقعیت چندانی به حریف نداد و حداقل شایسته یک امتیاز بود، اما چنین شروع‌هایی نباید تکرار شود. دنزل دومفریس نیز از واکنش تیم تمجید کرد و گفت بازیکنان در رختکن از عملکرد نیمه اول به‌شدت عصبانی بودند.

گزارش یک

فرخ حسایی

خبرنگار

کریستیانو رونالدو اردوی تیم ملی پرتغال را ترک کرد، اتفاقی جنجالی که می‌توانست یک بحران بزرگ برای قهرمان اروپا ایجاد کند، اما چند ساعت بعد، زمین فوتبال روایت دیگری نوشت. پرتغال در کپنهاگن با نتیجه ۴ بر ۲ دانمارک را شکست داد و نشان داد که حتی در غیاب بزرگ‌ترین ستاره تاریخش نیز می‌تواند مسیر خود را ادامه دهد. با این حال، پشت این پیروزی پرگل، اختلافی جدی‌تر از یک نیمکت‌نشینی ساده در جریان است؛ اختلافی درباره جایگاه رونالدو و آینده تیم ملی پرتغال.

دیگر انتخاب اول نیستی

رونالدو پس از پیروزی پرتغال برابر نروژ، بدون اینکه حتی یک دقیقه به میدان برود، در کانون توجه قرار گرفت. این اتفاق برای بازیکنی که ۲۲۴ بازی ملی و ۱۲۶ گل در کارنامه دارد، عادی نبود. ژوژ ژسوس نیز پیش از دیدار با دانمارک تأیید کرد که رونالدو بار دیگر از ابتدا روی نیمکت خواهد نشست.

سرمربی پرتغال البته تلاش کرد ماجرا را فنی نگه دارد. او گفت با رونالدو درباره میزان بازی کردنش در مسابقاتی که فاصله کمی با یکدیگر دارند صحبت کرده و حتی قرار بوده این مهاجم در نیمه دوم دیدار با نروژ وارد زمین شود، اما روند بازی چنین نیازی را ایجاد نکرد. اما رونالدو ظاهراً این تصمیم را به سادگی نپذیرفت. او پس از جلسه با پدرو پورتوسا، رئیس فدراسیون فوتبال پرتغال، تصمیم گرفت اردوی تیم را ترک کند و در پیامی اعلام کرد که «در زمان مناسب، دلایل این تصمیم را برای مردم پرتغال توضیح خواهد داد. همین جمله کافی بود تا ماجرا از یک اختلاف فنی به یک بحران عمومی تبدیل شود.

ژسوس خط قرمز را کشید

اهمیت ماجرا زمانی بیشتری می‌شود که بدانیم ژسوس و رونالدو رابطه‌ای تازه و البته نزدیک دارند. این دو فصل گذشته در النصر به یکدیگر کار کردند و سرمربی پرتغال به‌خوبی ویژگی‌های این مهاجم را می‌شناسد.

با این حال، ژسوس از همان نخستین روزهای حضورش در تیم ملی یک پیام روشن فرستاد: رونالدو نماد پرتغال است، اما حق حضور

غیبت کیمیش معادلات کلوپ را به هم زد انقلاب در میانه میدان آلمان

سوژه

یک بحث قدیمی در فوتبال آلمان بالاخره به پایان رسید. یورگن کلوپ از همان ابتدا مشخص کرد که یوشوا کیمیش را در پست هافبک می‌خواهد، نه مدافع راست. اما حالا که تکلیف پست کیمیش روشن شده، یک پرسش تازه و حتی مهم‌تر شکل گرفته است: آیا او همچنان انتخاب اول کلوپ برای خط میانی تیم ملی آلمان خواهد بود؟

این سؤال پس از نخستین بازی‌های کلوپ روی نیمکت مناشافت جدی‌تر شده است؛ به‌خصوص بعد از پیروزی ۲ بر صفر مقابل صربستان، مسابقه‌ای که کیمیش در آن حضور نداشت اما خط میانی آلمان یکی از بهترین نمایش‌های خود را ارائه کرد.

تولد یک ترکیب تازه

کیمیش در دومسابقه نخست برابر هلند و یونان در مرکز زمین به میدان رفت، اما عملکرد کلی

تضمین‌شده در ترکیب اصلی ندارد.

این شاید مهم‌ترین تغییر نسبت به سال‌های گذشته باشد. پرتغال طی سال‌های طولانی تیمی بود که بخش قابل توجهی از ساختار هجومی خود را برای رساندن توپ به رونالدو طراحی می‌کرد. اکنون ژسوس می‌خواهد تیمی داشته باشد که بر اساس نیازهای مسابقه شکل بگیرد، نه جایگاه تاریخی یک بازیکن.

جواب پرتغال در کپنهاگن

بهترین پاسخ از سوی ژسوس را نه در کنفرانس مطبوعاتی، بلکه بازیکنانش در زمین دادند. گونسالو راموس برای دومین بازی متوالی مهاجم اصلی پرتغال بود و این بار با یک گل و یک پاس گل، اعتماد مربی را پاسخ داد. ژائو کانسلو، ویتینیا و ژائو فلیکس نیز گل‌های دیگر پرتغال را به ثمر رساندند تا تیم ژسوس با نتیجه ۴ بر ۲ از سد دانمارک عبور کند. اهمیت این پیروزی فقط به ۴ گل محدود نمی‌شد. پرتغال در شرایطی به این نتیجه رسید که بحران رونالدو تمام فضای رسانه‌ای اطراف تیم را تحت تأثیر قرار داده بود. بازیکنان اما در زمین نشان دادند که می‌توانند فارغ از این حاشیه‌ها فوتبال مورد نظر سرمربی را اجرا کنند. ویتینیا پس از مسابقه از این دیدار به عنوان یکی از بهترین نمایش‌های پرتغال در شروع دوره ژسوس یاد کرد و گونسالو راموس نیز از شفاف‌تر شدن وظایف بازیکنان در سیستم جدید سخن گفت. این واکنش‌ها نشان می‌دهد مسأله فقط «جایگزینی رونالدو» نیست بلکه پرتغال در حال تجربه تغییر شکل فوتبال خود است.

راموس، نماد یک پرتغال تازه

گونسالو راموس شاید هرگز نتواند به میراث رونالدو نزدیک شود، اما ویژگی‌هایی دارد که با فوتبال مورد نظر ژسوس هماهنگ‌تر است.

مهاجم میلان می‌تواند مدافعان را تحت فشار

ادای احترام هویلوند به رونالدو

راسموس هویلوند پس از شکست ۴ بر ۲ دانمارک مقابل پرتغال، درباره شادی گل خود توضیح داد: جشنی که به سبک معروف کریستیانو رونالدو انجام داد. مهاجم دانمارک گل دوم تیمش را به ثمر رساند و سپس شادی همیشگی ستاره پرتغالی را تکرار کرد. هویلوند پس از مسابقه گفت این حرکت صرفاً ادای احترام به بازیکنی بوده که از کودکی الگوی او محسوب می‌شود و هیچ جنبه بی‌احترامی نداشته است. این اقدام در شرایطی مود توجه قرار گرفت که رونالدو یکی روز پیش از مسابقه اردوی پرتغال را ترک کرده بود و درباره آینده ملی او گمانه‌زنی‌هایی شکل گرفته است. هویلوند پیش از این نیز بارها از تأثیر رونالدو بر مسیر فوتبالی خود صحبت کرده و حتی علاقه‌اش به منچستریونایتد را تا حدی مرتبط با ستاره پرتغالی دانسته بود. هویلوند پس از مسابقه نیز واکنش عجیبی نسبت به ژسوس سرمربی پرتغال داشت و او را هل داد!

قرار دهد، در پرس شرکت کند، در عمق حرکت کند و با دوندگی بدون توپ فضای بیشتری برای هم‌تیمی‌هایش ایجاد کند. این همان چیزی است که ژسوس از یک مهاجم مرکزی می‌خواهد. رونالدو در ۴۱ سالگی همچنان توانایی تمام‌کنندگی و شم گلزنی بالایی دارد، اما نقش او بیش از گذشته به حضور در محوطه جریمه و دریافت خدمات از هم‌تیمی‌ها وابسته شده است. بنابراین اختلاف فعلی فقط درباره این نیست که چه کسی بازی کند، بحث بر سر این است که پرتغال چگونه باید بازی کند.

پایان رونالدو؟

هنوز هیچ‌کس نمی‌تواند با قطعیت بگوید خروج رونالدو از اردوی پرتغال به معنای پایان دوران ملی اوست. خود بازیکن چنین چیزی را اعلام نکرده و فدراسیون نیز پایان همکاری را مطرح نکرده است. اما اتفاقات اخیر یک واقعیت را آشکار کرده است: جایگاه رونالدو در تیم ملی دیگر مانند گذشته

غیرقابل بحث نیست. او همچنان رکورددار بازی و گل ملی در فوتبال مردان جهان است و بخشی جدایی‌ناپذیر از بزرگ‌ترین موفقیت‌های تاریخ فوتبال پرتغال محسوب می‌شود. اما ژسوس اکنون نشان داده که حاضر است تصمیمات فنی را مستقل از نام بازیکنان اتخاذ کند.

شاید مهم‌ترین تصویر این بحران، نه خروج رونالدو از اردوی پرتغال، بلکه جشن بازیکنان پرتغال در کپنهاگن باشد؛ تیمی که بدون کاپیتان تاریخی خود ۴ گل زد و یکی از مهم‌ترین بازی‌های آغاز دوره ژسوس را با پیروزی پشت سر گذاشت.

رونالدو هنوز تمام نشده است؛ اما پرتغال، برای نخستین بار در سال‌های اخیر، به‌وضوح نشان داده که آماده فکر کردن به فوتبال پس از رونالدو است.

این اولین بار نیست

جنجال‌های بی پایان کریس

در طول بیش از دو دهه حضور در بالاترین سطح فوتبال، رونالدو بارها با تصمیم مربیان درباره جایگاهش، تعویض شدن یا نقش تاکتیکی‌اش کنار نیامده است. از منچستریونایتد و رئال مادرید تا یوونتوس و تیم ملی پرتغال، هرگاه احساس کرده جایگاهش با تصویری که از خودش دارد فاصله گرفته، واکنشش معمولاً به یکی از خبرهای اصلی فوتبال جهان تبدیل شده است.

فرگوسن: اولین نشانه‌های یک ستاره متفاوت

در سال‌های حضور رونالدو در منچستریونایتد، رابطه او با سرالکس فرگوسن در مجموع موفق و تعیین‌کننده بود اما حتی آن همکاری نیز خالی از تنش نبود.

در دسامبر ۲۰۰۸، رونالدو در جریان دیدار منچستریونایتد برابر ساندرلند ناگهان زمین را ترک کرد و به رختکن رفت. فرگوسن اعلام کرد بازیکن از ناحیه لگن ضربه خورده و نیاز به درمان داشته است، اما رفتار رونالدو بار دیگر نشان داد که او از همان سال‌های جوانی بازیکنی بود که واکنش‌هایش به تصمیمات فنی به‌سرعت خبرساز می‌شد.

چند ماه بعد، در دربی منچستر نیز تعویض رونالدو با واکنش آشکار او همراه شد. مهاجم پرتغالی که گل نخست یونایتد را به ثمر رسانده بود، پس از خروج از زمین روی نیمکت با عصبانیت سر تکان داد.

این‌ها شاید در مقایسه با اتفاقات سال‌های بعد جزئی به نظر برسند، اما یک الگو را شکل دادند: رونالدو می‌خواست نقش محوری خود را در تیم حفظ کند.

مورینیو: رابطه‌ای که در برنابئو ترک برداشت

در رئال مادرید، ماجرا جدی‌تر شد. رابطه رونالدو و ژوزه مورینیو در ابتدا بسیار نزدیک بود، اما در فصل پایانی همکاری‌شان به اختلاف کشیده شد. تنش‌های درون رختکن و تصمیم‌های مورینیو درباره ترکیب تیم، فاصله میان این دو را بیشتر کرد و در نهایت سرمربی پرتغالی در تابستان ۲۰۱۳ از مادرید رفت. مورینیو بعدها در اظهارنظری جنجالی گفت رونالدو تصور می‌کند همه چیز را می‌داند. دو سال بعد، این بار رافائل بنیتس با مسأله‌ای مشابه روبرو شد. رونالدو آشکارا از کارلو آنچلوتی تمجید می‌کرد و حتی از بازگشت به همکاری با سرمربی ایتالیایی سخن گفت؛ موضوعی که در دوره کوتاه حضور بنیتس در مادرید، نشانه‌ای از تفاوت دیدگاه ستاره پرتغالی با سرمربی جدید تلقی شد.

این بار پایان بدون بازگشت

اگر نخستین جدایی رونالدو از منچستریونایتد با انتقال به رئال مادرید همراه شد، بازگشت او به اولدترافورد در سال ۲۰۲۱ پایان بسیار پرتنش‌تری داشت. در دوره رالف رانگنیک، رونالدو از تعویض شدن برابر برنتفورد ناراضی بود و واکنش او به تصمیم تاکتیکی سرمربی به یکی از تصاویر خبرساز آن فصل تبدیل شد. چند ماه بعد نیز شایعاتی درباره اختلاف میان رونالدو و هری مگوایر بر سر رهبری رختکن منتشر شد که رانگنیک آنها را رد کرد. اما نقطه انفجار در دوره اریک تن‌هاخ رقم خورد. رونالدو در دیدار مقابل تاتهام از ورود به زمین به عنوان بازیکن تعویضی خودداری کرد، ورزشگاه را پیش از پایان مسابقه ترک کرد و چند هفته بعد، در مصاحبه‌ای جنجالی با پیرس مورگان، از مربی و مدیران باشگاه انتقاد کرد. نتیجه روشن بود: قرارداد رونالدو با یونایتد فسخ شد و دومین دوره حضور او در باشگاه به پایان رسید.

تیم ملی: همان داستان، با پیراهن پرتغال

رابطه رونالدو با مربیان تیم ملی نیز از این الگو جدا نبوده است. مهم‌ترین نمونه در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر رخ داد: زمانی که فرناندو سانتوس برای دیدار مرحله یک‌هشتم نهایی مقابل سوئیس، رونالدو را روی نیمکت نشاند و گونسالو راموس را در ترکیب اصلی قرار داد. پرتغال آن مسابقه را ۶ بر یک برد و راموس سه گل به ثمر رساند.

رونالدو در مرحله بعد برابر مراکش نیز از روی نیمکت وارد زمین شد، اما پرتغال با شکست یک بر صفر حذف شد. بعد از بازی‌ها، رونالدو به شدت از سانتوس انتقاد کرد. با این حال، پس از آن دوره، روبرتو مارتینس همچنان اعتماد قابل توجهی به رونالدو داشت و او دوباره به چهره اصلی خط حمله پرتغال تبدیل شد.

حمله تند پیرس مورگان به ژسوس

ماجرای خروج کریستیانو رونالدو از اردوی پرتغال خیلی زود پای یکی از نزدیک‌ترین حامیان رسانه‌ای او را نیز به میان کشید. پیرس مورگان، مجری و روزنامه‌نگار بریتانیایی که پس از مصاحبه جنجالی رونالدو در سال ۲۰۲۲ رابطه نزدیکی با این ستاره پیدا کرد، در شبکه اجتماعی X به‌شدت از ژوژ ژسوس انتقاد کرد.

مورگان در واکنش به نیمکت‌نشینی دوباره رونالدو و سپس خروج او از اردو، رفتار سرمربی پرتغال را زیر سؤال برد و تأکید کرد بازیکنی با چنین سابقه‌ای شایسته این برخورد نیست. او همچنین از تصمیم پرتغال برای واگذاری شماره ۷ رونالدو به رافائل لیاو در دیدار برابر دانمارک انتقاد کرد، تصمیمی که به جنجال موجود ابعاد تازه‌ای بخشید.

مسأله اصلی در

دیگر این نیست

که «کیمیش

کجا بازی

کند؟» بلکه

این است که

چه بازیکنانی

باید در کنار او

قرار بگیرند و آیا

حضور همزمان

او با گزینه‌های

جوان‌تر بهترین

تعداد را ایجاد

می‌کند یا نه

فلوریان ویرتس، انچا و چند گزینه دیگر برای سه جایگاه در سیستم ۴-۳-۲ کلوپ رقابت می‌کنند. کلوپ نیز ویرتس و موسیالا را بیشتر در ساختار میانی می‌بیند تا در نقش وینگرهای کلاسیک.

بنابراین مسأله اصلی در تیم ملی آلمان دیگران نیست که «کیمیش کجا بازی کند؟» بلکه این است که چه بازیکنانی باید در کنار او قرار بگیرند و آیا حضور همزمان او با گزینه‌های جوان‌تر بهترین تعادل را ایجاد می‌کند یا نه.

کاپیتان ۳۱ساله آلمان همچنان یکی از مهره‌های اصلی بایرن مونیخ و تیم ملی است و کلوپ نیز صراحتاً اعلام کرده که او را بخشی از برنامه‌های خود می‌داند.

معادله‌ای با گزینه‌های فراوان

مشکل کلوپ اتفاقاً کمبود بازیکن نیست؛ برعکس، خط میانی آلمان بیش از هر بخش دیگری با ترافیک ستاره‌ها مواجه است.

کیمیش، پاولوویچ، بیشوف، جمال موسیالا،